

Veszprémi Munkaügyi Bíróság
2.M. 570/2006/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Veszprémi Munkaügyi Bíróság Dr. Kúthy Zoltán (ügyvéd címe) ügyvéd által képviselt **felperes neve.** (felperes címe) felperesnek - Dr. Slezák Tamás (ügyvéd címe) ügyvéd által képviselt **Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség Elnöke** (alperes címe) alperes ellen ***munkavédelmi bírság ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata*** iránt indított perében meghozta az alábbi

Í t é l e t e t :

A bíróság a keresetet **elutasítja.**

Kötelezi a bíróság felperest, hogy fizessen meg az Államnak külön felhívásra **16 500 (azaz Tizenhatezer-ötszáz) Ft** illetéket és alperesnek 15 napon belül **20 000 (azaz Húszezer) Ft** perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indoklás:

A bíróság peres felek képviselőinek nyilatkozatai, az általuk csatolt iratok, a közigazgatási iratok valamint a tanúvallomások alapján az alábbiakat állapította meg:

Felperes a (Rt. neve) üzemének bővítési, kivitelezési munkáit végezte az üzemcsarnok tetején.

Felperes tetőlemezelési munkálatokra vonult fel a (város neve) kivitelezési munkákon,

amely munkát az ellenőrzés napján nem végezték. A tető közepén egy 100 m²-es lefűzni való munka volt és csavarsűrítési munkákra vonultak fel az ellenőrzés napján. Alperes munkavédelmi szabályszegéseket állapított meg, mert felperes a leesés elleni védelmet nem biztosította, nem alkalmazott biztonsági hevederzetet, zuhanásgátlót sem, a munkavállalók nem viselték a védősisakot és a trapézlemezek darabolására használt 2 db villamos kézi sarokköszörű darabolótárcsája nem volt védőburkolattal felszerelve. Mindezek miatt 600 000 Ft munkavédelmi bírságot szabott ki felperessel szemben.

Felperes fellebbezésére a II. fokú hatóság helybenhagyta az I. fokú határozatot.

A határozat ellen felperes keresettel fordult a bírósághoz, amelyben kérte a határozat megváltoztatását és felperes mentesítését a munkavédelmi bírság megfizetése alól. Felperes szerint alperes nem tisztázta, hogy a tető melyik részét melyik alvállalkozónak kellett szerelnie. Ezért a súlyos veszélyeztetés nem valósult meg, mert a lefedetlen rész egy másik alvállalkozó munkaterülete volt. Az ellenőrzéskor a munkavállalók nem dolgoztak, alperes állításai nem felelnek meg a valóságnak. A tető szélén lévő szerszámok másik alvállalkozó szerszámai voltak. A védősisak hiánya miatt pedig alperes helyszíni bírságot szabott ki, így ugyanazon körülmény miatt a munkavédelmi bírságot nem szabhatta volna ki. A sarokköszörű burkolathiánya sem képezhetette a bírságolás alapját, mert ezekkel az eszközökkel munkavégzés nem folyt.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, mert felperes építési munkaterületén tartott ellenőrzés felperes négy munkavállalójának egészségét súlyosan veszélyeztető eljárást állapított meg. A munkavállalók az üzemcsarnok 7,2 m magas tetején dolgoztak, amelynek szélén nem volt védőkorlát, illetve jelzőkorlát sem. A munkavállalók nem használtak egyéni védőeszközt és védősisakot sem. A fényképek és az előkészített szerszámok bizonyítják a munkavégzés tényét. A sarokköszörű bármikor használható állapotban volt, így közvetlen balesetveszély fennállt. Alperes álláspontja szerint megalapozottan, a jogszabálynak megfelelően szabta ki a bírságot.

A bíróság megállapította, hogy a kereset megalapozatlan.

A 4/2002. (II.20.) SzCsM rendelet III. fejezet 5.4. pontja szerint a leesés elleni védelem 1 m magas, háromsoros, 0,3 m-nél nem nagyobb osztásközű, lábdeszkával, középdeszkával, valamint korláttal, illetve ezekkel egyenértékű védelmet nyújtó megoldással biztosítható.

Az 5.8. pont szerint lapos és alacsony hajlású (20° alatti) tetők esetében, amennyiben a munkavégzés helyszíne a szintkülönbség szélétől 2 m-nél tovább van, a kétméteres határvonalra jelzőkorlát is elegendő.

A I. fejezet 19. 2. pontja szerint amennyiben az ezen melléklet III. fejezet 5. pontjában meghatározott leesés elleni védelmet nem lehet kielégítően biztosítani, akkor a munkavállaló a munkát csak munkaöv, biztonsági hevederzet, illetve zuhanásgátló

használatával végezheti. Ilyen esetben előzetesen ki kell alakítani, vagy jelölni azokat a teherhordó szerkezeteket, ahová a munkavállaló a védőeszközt megfelelő biztonsággal rögzíteni tudja.

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. tv. 2. § (2) bek. szerint a munkáltató felelős az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek megvalósításáért.

A 42. § szerint a veszélyes munkafolyamatoknál, technológiáknál a veszélyek megelőzése, illetve károsító hatásuk csökkentése érdekében a veszélyforrás ellen védelmet nyújtó egyéni védőeszközöket meg kell határozni, azokkal a munkavállalókat el kell látni, és használatukat meg kell követelni.

A perbeli adatok alapján egyértelműen megállapítható, hogy függetlenül attól, hogy az ellenőrzés napján éppen munkavégzés nem folyt felperes munkavállalói részéről, a munkavégzés helyszínén olyan munka-körülmények voltak, amelyek a munkavállalók biztonságát veszélyeztették. Az a körülmény, hogy leesés elleni védelem egyáltalán nem volt a 7,2 m magas lapos tető szélén valamint, hogy védőkorlát, illetve jelzőkorlát sem volt elhelyezve a tető szélétől, arra utalnak, hogy nem csupán az ellenőrzéskor voltak ilyen körülmények, hanem azt megelőzően is, tehát amikor a tényleges munkavégzés folyt, felperes a munkavállalóinak ilyen munkakörülményeket biztosított. A munkavállalók kollektív védelem hiányában nem használtak leesés ellen védelmet nyújtó egyéni védőeszközt sem. A fényképfelvételek alapján pedig jól látható az, hogy milyen magasságban kellett végezni a tetőn a munkafolyamatot, és jól láthatóak a lefedetlen részek is, amelynek közelében is kellett végezni a tetőlemezelési munkákat.

Felperes ilyen munkakörülmények esetén a fenti jogszabályi rendelkezések értelmében köteles lett volna a leesés elleni védelmet kollektív védelemmel, ennek hiányában egyéni védelemmel biztosítani. Sem védőkorlát, sem pedig jelzőkorlát azonban nem volt, és a munkavállalók egyáltalán nem használtak egyéni védőeszközt, egyéni védősisakot sem. A kihallgatott munkavállalók is elmondták, hogy a tetőlemezelési munkát 8 m magasságban végezték a csarnok tetején, a gerendákon. Az épület körbeállványozva nem volt és leesés elleni védelem sem volt.

Biztonsági kötelet a tanúk állítása szerint használtak, azonban a munkavédelmi ellenőrzés nem tárt fel ilyen biztonsági kötelet.

A bíróság a munkavédelmi felügyelő tanúvallomása alapján megállapította, hogy ilyen magasan, tetőn végzendő munkálatok esetén vagy kétsoros korlátot kell az épület köré biztosítani, vagy ha a tényleges munkálatok a tető szélétől 2 m-re beljebb vannak, jelzőkorlátot kell kifeszíteni, illetőleg egyéni védőeszközök is elegendőek. Sem kollektív védelem, sem pedig jelzőkorlát nem volt. Egyéni védőeszköz és beülőhámos védőkötél a tetőn sem volt található, tehát a munkavégzés helyszínén sem. A munkavégzésnek a

nyomai azonban látszottak, mint ahogyan a fényképfelvételek is bizonyítják a szerszámok a tetőn voltak. A lefedetlen részek mellett is elvégezték a lemezrögzítést, mert a csavarok fent voltak, tehát valakinek kellett ott a lemezrögzítést végezni úgy, hogy nem volt semmilyen leesés elleni védelem. Abban az esetben is, ha korábbi napokban készítették el ezt a munkát leesés elleni védelem nélkül, felperes a munkavállalók biztonságát veszélyeztette.

Ilyen munkakörülmények között az is elegendő, ha a tetőn tartózkodnak, nem pedig munkát végeznek, mert ebben az esetben is megvalósul a leesés veszélye. A veszélyeztetés pedig azzal is megvalósul, hogy a munkakörülmények nem felelnek meg a jogszabályban előírt biztonsági követelményeknek, nem szükséges ahhoz tényleges munkavégzés. A munkáltató eltúrta, hogy megfelelő védelem hiányában történjen munkavégzés és megfelelő védelem nyomait sem lehetett felfedezni az ellenőrzés idején, éppen ezért alperes helyesen hivatkozott arra, hogy az ellenőrzés szabálytalan munkavédelmi körülményeket tárt fel, és ez alapján megállapítható az is, hogy a korábbi időszakban is ugyancsak ilyen szabálytalan körülmények közötti munkavégzés folyt. Felperes kötelessége volt gondoskodni a leesés elleni védelemről, függetlenül attól, hogy melyik alvállalkozóról van szó, és hogy melyik fővállalkozónak dolgoznak, hiszen a tetőszigetelésnél munkát vállalt, a munkafolyamatoknál az alkalmazottait dolgoztatta, ezen a munkaterületen tehát felperes munkavállalói kötelesek voltak ilyen körülmények között dolgozni. Felperes és a fővállalkozó közötti szerződés nem releváns annak megítélésében, hogy felperes kötelessége a fentebb idézett jogszabályi rendelkezések alapján a leesés elleni védelemről történő gondoskodás. A lemezrögzítésnél azonban más munkáltató nem végzett munkát és a munkavédelmi felügyelő tanúvallomása alapján is megállapítható, hogy az ott dolgozók sem állították azt, hogy a lemezrögzítést más is csinálta volna, mint felperes, a 2 db sarokcsiszoló gépen nem volt védőfelszerelés, védőburkolat, amely ugyancsak szabálytalan munkavégzésre utal, függetlenül attól, hogy az ellenőrzés időpontjában azt éppen akkor használták-e vagy sem. Ha a tetőn ilyen állapotban volt található munkaeszköz, a felügyelő ebből joggal következtetett arra, hogy azt ilyen állapotban is használták.

Ha ugyanis nem így használták volna, vagy nem használták volna, akkor nem ilyen állapotban lett volna az ellenőrzés idején, a tetőn a két gép. A közvetlen balesetveszély tehát megvalósult azzal, hogy a gépek védőburkolat nélkül bármikor használható állapotban voltak a tetőn.

Mindezekre tekintettel a bíróság a keresetet megalapozatlanság miatt elutasította.

A bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bek. alapján rendelkezett és kötelezte felperest alperesnek a jogi képviselőt ellátásával kapcsolatban felmerült költségei, így utazási költség valamint munkadíj megfizetésére, továbbá az Államnak Itv. alapján járó eljárási illeték megfizetésére.

Az ítélet elleni fellebbezési jogot kizárta a Pp. 340. §-a.

Veszprém, 2007. február 16.

dr. Szatinszky Andrea sk.
bíró